

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120260547
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120260547.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. ako členov senátu, v spore žalobcu: J. W. D., W.: XX XXX XXX, so sídlom E. XXX/A, XXX XX J., zast. I.. M. Q., S. so sídlom T. X, J. J., W.: XX XXX XXX, proti žalovanej: W. Q., nar. X. I. XXXX, L. Y. XXXX/XX, XXX XX X., zast. C.. Y. D., S. so sídlom I. T. X, XXX XX J. J., W.: XX XXX XXX, o zaplatenie 162,26 Eur s príslušenstvom, o návrhu na zastavenie konania, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č.k. 7Csp/86/2020-98 zo dňa 23. februára 2021, takto

rozhodol:

I. Uznesenie okresného súdu Zvolen č.k. 7Csp/86/2020-98 zo dňa 23. februára 2021 vo výroku o trovách konania (druhý výrok) **p o t v r d z u j e.**

II. Žalobca **m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej, ktoré mu je žalovaná **p o v i n á** nahradiť v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením č.k. 7Csp/86/2020-98 zo dňa 23. februára 2021 (ďalej len „napadnuté uznesenie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) konanie o zastavil (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie konanie zastavil s poukazom na ustanovenia § 144, § 145 ods.1, § 146 ods.1 zákona č.160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) z dôvodu, že žalobca využil svoje dispozičné oprávnenie a vzal žalobu späť v celom rozsahu skôr, ako sa začalo predbežné prejednanie sporu, súhlas žalovanej so späťvzatím žaloby nebol potrebný. Okresný súd tak akceptoval späťvzatie žaloby a konanie zastavil.

1.2 Súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania zisťoval procesné zavinenie za zastavenie konania, aplikoval ustanovenie § 256 ods.1 C.s.p. keď mal zato, že žalovaná svojim konaním procesne zavinila zastavenie konania, keďže žalobcovi žalovanú pohľadávku uhradila až v čase po podaní žaloby. Z uvedeného dôvodu má žalovaná povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi, ktorému okresný súd priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti druhému výroku napadnutého uznesenia podala žalovaná včas odvolanie, ktorým žiadala, aby odvolací súd zmenil výrok o náhrade trov konania a sám rozhodol, že žalobca je povinný uhradiť žalovanej trovy právneho zastúpenia v rozsahu 100%, resp. aby rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnil odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods.1 písm. d) a h) C.s.p. tvrdil tak, že konanie má inú

vodu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.1 Žalovaná tvrdila, že súd prvej inštancie rozhodol o výške trov konania nesprávne, keď žalobca vzal späť žalobu s výrazným odstupom odo dňa úhrady dlžnej čiastky; pokiaľ by žalobca reagoval späťvzatím žaloby ihneď, nebol by vo veci vydaný platobný rozkaz a konanie na Okresnom súde Banská Bystrica by nepokračovalo. Tvrdila, že nebolo možné aplikovať ustanovenie § 256 ods.1 C.s.p.; žalobca v konaní bezdôvodne pokračoval, až po úhrade dlhu bol v spore vydaný platobný rozkaz, podaný odpor, podané vyjadrenie k odporu, vyjadrenie k žalobe a až následne vzal žalobca žalobu späť. Trovy, ktoré vznikli po podaní žaloby a bezprostrednej úhrade dlhu zavinil žalobca tým, že žalobcu bezodkladne nevezal späť po úhrade dlhu, čo podľa názoru, žalovanej zakladá dôvod na náhradu trov konania žalovanej podľa ustanovenia § 256 ods.2 C.s.p..

2.2 Odvolacou námietskou bolo aj tvrdenie, že žaloba bola v čase jej podania nedôvodná, žalobca sa domáhal nároku uplatneného v rozpore s právnymi predpismi. Ak by aj súd vyhodnotil, že trovy konania zavinila žalovaná, vzhľadom na povahu uplatneného nároku a jeho rozpor so zákonom ide o dôvod hodný osobitného zreteľa podľa ustanovenia § 257 C.s.p..

2.3 Žalovaná uzavrela, že súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil ustanovenia § 256 a § 257 C.s.p. a na náhradu trov konania zaviazal nesprávny subjekt.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie okresného súdu v napadnutej časti potvrdil a zaviazal žalovanú k náhrade trov odvolacieho konania.

3.1 Žalobca tvrdil, že žaloba bola podaná dôvodne; žalovaná si povinnosti, ktoré jej vyplývali z platne uzatvorenej zmluvy neplnila a dostala sa s úhradou žalovanej sumy do omeškania.

3.2 Žalobca zdôraznil, že podanou žalobou sa domáhal aj zaplatenia trov právneho zastúpenia za jednotlivé právne úkony právnej služby; navrhoval súdu, aby sa pokračovalo v konaní s tým, že predmetom konania ostanú len trovy konania. Žalovaná zavinila, že až po podaní žaloby a úhrade istiny bolo konanie v tejto časti zastavené. Žalovaná sama spôsobila situáciu, na základe ktorej sa musel žalobca domáhať zaplatenia istiny až v súdnom konaní; preto si žalobca dôvodne uplatňuje aj zaplatenie úkonov právnej služby. Aplikácia ustanovenia § 256 ods.1 C.s.p. bola dôvodná; naproti tomu nebol dôvod na aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p., dôvod hodný osobitného zreteľa predpokladaný uvedeným ustanovením žalovaná nespĺňa.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom § 380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. v napadnutom výroku (výrok II.) ako vecne správny potvrdil.

5. Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd, v zmysle § 380 C.s.p. rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní veci preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovanej, ako aj procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

7. Zo súdneho spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní doručenom Okresnému súdu Banská Bystrica 06.03.2020 domáhal zaplatenia istiny 105,- Eur s príslušenstvom - úrokom z omeškania, zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 57,26 Eur a náhrady trov konania. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní pod sp.zn. 24Up/493/2020 zo dňa 1. apríla 2020 vydal platobný rozkaz, ktorým rozhodol nasledovne:

I. Žalovaný je povinný do 15. dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi istinu 105,00 Eur

úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 12,07 Eur od 7.3.2017 do zaplatenia

úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 12,07 Eur od 7.4.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 12,07 Eur od 6.5.2017 do zaplataenia
úrok z omeškania 5,00% ročne zo sumy 68,79 Eur od 7.6.2017 do zaplataenia
zmluvnú pokutu 57,26 Eur
alebo v tej istej lehote podať odpor.

II. Žalovaný je povinný do 15 dní odo dňa doručenia tohto platobného rozkazu zaplatiť náhradu trov konania vo výške 114,49 Eur a to žalobcovi prostredníctvom jeho zástupcu v konaní. Platobný rozkaz bol žalovanej doručený dňa 20.11.2020.

7.1 Žalovaná v podanom odpore považovala uplatnený nárok za nedôvodný, nakoľko dňa 18.03.2020 ho uhradila. Uviedla pritom, že žaloba nebola dôvodná už v čase podania a žalovaný nárok považovala za nezákonný z dôvodu, že zmluvná dokumentácia nespĺňa dikciu podľa ustanovenia § 53c Občianskeho zákonníka. Zmluvu, na ktorú žalobca odkazoval, považovala za neplatnú. Uviedla tiež, že ak by išlo o nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, tento nebol uplatnený v subjektívnej premlčacej lehote a vzniesla námietku premlčania. Vo vzťahu k zmluvnej pokute zdôraznila, že nie je zrejmé, akým spôsobom žalobca dospel k jej výpočtu, jej výška je hrubo neprimeraná k žalovanému nároku. V odpore navrhla, aby súd platobný rozkaz zrušil, aby bolo vo veci nariadené pojednávanie, návrh žalobcu (žaloba) bol zamietnutý a aby bol žalobca zaviazaný na náhradu trov konania.

7.2 Žalobca v písomnom vyjadrení k odporu mal zato, že žaloba bola podaná dôvodne; potvrdil, že žalovaná dňa 18.03.2020 uhradila sumu vo výške 200,- Eur. Toto plnenie bolo realizované až po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu. Žalobca tvrdil, že eviduje voči žalovanej pohľadávku na trovách konania, z dôvodu, že žalovaná si neplnila svoje zmluvné povinnosti; z toho dôvodu bol žalobca nútený uplatniť si nárok žalobou v súdnom konaní. Vyjadril pochybnosť, či bol odpor voči platobnému rozkazu podaný v zákonnej lehote; navrhol, aby súd odpor odmietol ako oneskorene podaný. Pre prípad, žeby súd odpor neodmietol, navrhol, aby súd pokračoval v konaní s tým, že predmetom konania ostanú len trovy konania.

7.3 Okresný súd Banská Bystrica, následne postúpil veci Okresnému súdu Zvolen ako miestne a vecne príslušnému. Okresný súd Zvolen vyzval žalobcu, aby sa vyjadril, či trvá na podanej žalobe alebo ju berie späť, nakoľko strany sporu sa zhodne vyjadrili, že žalovaná po podaní žaloby dlžnú sumu uhradila s tým, že súd v prípade späťvzatia pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zohľadní skutočnosti, že žalovaná povinnosti zo zmluvného vzťahu plnila až po podaní žaloby na súd.

7.4 Žalobca následne podaním doručeným okresnému súdu dňa 19.02.2021 zobral žalobu v celom rozsahu späť z dôvodu úhrady žalovanej pohľadávky po podaní žaloby; uplatnil nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

7.5 Súd prvej inštancie o späťvzatí žaloby rozhodol napadnutým uznesením.

8. Odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Zo súdneho spisu, späťvzatia žaloby žalobcom vyplýva, že dôvodom späťvzatia bola skutočnosť, že žalovaná po podaní žaloby uhradila žalobcovi žalobou uplatnenú pohľadávku.

8.1 V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje zásada úspechu; strane, ktorá mala vo veci úspech, súd prizná náhradu trov proti neúspešnej strane. Zásada úspechu je v ustanovení § 256 ods.1 Civilného sporového poriadku doplnená zásadou procesného zavinenia; trovy konania je v takomto prípade povinná nahradiť tá zo strán, ktorá zavinila, že vznikli (ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane). Rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie zodpovednosti za zavinenie sú tie, ktoré vznikli po začatí konania. Súd prvej inštancie aplikujúci ustanovenie § 256 ods.1 C.s.p. uznal procesné zavinenie za zastavenie konania žalovanej. Súdna prax vo vzťahu k späťvzatí žaloby a súvisiacemu zastaveniu konania zaujíma konštantné stanovisko, podľa ktorého je povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania skúmať procesnú zodpovednosť pri zastavení konania na oboch procesných stranách. Späťvzatie žaloby (návrhu) je dispozičným úkonom žalobcu ako „pána sporu“ (dominus litis). Rozhodujúcim pre posúdenie zavinenia za zastavenie konania je skutočnosť, či žalobca zobral žalobu späť v dôsledku správania žalovanej.

Ak napríklad žalovaná strana po podaní žaloby uhradí žalovanú sumu, zodpovednosť za zastavenie konania nesie táto strana sporu.

8.2 V danom prípade zo súdneho spisu vyplýva, že žalobca žalobu (návrh na vydanie platobného rozkazu podal na upomínacom súde dňa 06.03.2020, k úhrade žalovanej sumy malo dôjsť podľa predloženého platobného príkazu na úhradu dňa 18.03.2020. K úhrade žalovanej sumy tak došlo nepochybne po podaní žaloby. S prihliadnutím na vyššie uvedené súd prvej inštancie správne priznal procesné zavinenie, a teda zodpovednosť za zastavenie konania žalovanej. V tomto smere nie je podstatné, či k úhrade žalovanej sumy došlo pred vydaním platobného rozkazu; podstatné je, že k úhrade došlo po podaní žaloby (návrhu na vydanie platobného rozkazu).

8.3 Odvolateľka tvrdila, že žalobca reagoval späťvzatím žaloby oneskorene; pokiaľ by reagoval späťvzatím ihneď, konanie by nepokračovalo a nebol by vydaný ani platobný rozkaz. K uvedenému odvolací súd uvádza, že z platobného príkazu na úhradu na čl. 68 spisu vyplýva, že žalovaná svoj záväzok uhradila na účet pôvodného veriteľa D. P. S. Zo spisu však vyplýva, že pôvodný veriteľ žalobkyni listom zo dňa 19.09.2019 oznámil postúpenie pohľadávky na žalobcu a bolo jej oznámené nielen obchodné meno nového veriteľa ale aj jeho číslo účtu vedené v G. Z oznámenia tiež vyplýva, že v prípade úhrady pohľadávky pôvodnému veriteľovi táto bude poukázaná postupníkovi; žalovaná bola poučená, že námietky voči výške a vecnému obsahu postúpenej pohľadávky je potrebné riešiť výhradne cez nového oprávneného vlastníka pohľadávky. Nie je tak zrejme, či k úhrade záväzku došlo na účet žalobcu pred vydaním platobného rozkazu. V konečnom dôsledku je zrejme, že žalovaná neuhradila celý záväzok uplatnený v konaní pred súdom; trovy konania (aj podľa platobného rozkazu) ostali neuhradené, úhradu trov konania a trov právneho zastúpenia žalovaná ani netvrdila.

8.4 K aplikácii ustanovenia § 256 ods.2 C.s.p. odvolací súd zároveň uvádza, že podľa uvedeného ustanovenia náhradu trov konania môže znášať aj strana, ktorá mala v konaní úspech, ak protistrane vzniknú trovy procesným zavinením úspešnej strany sporu; v takom prípade musí byť preukázané, že ku vzniku trov konania došlo v príčinnej súvislosti s konaním v spore úspešnej strany. Rozhodovacia prax súdov síce pripúšťa aj náhradu trov konania vzniknutých oneskoreným podaním späťvzatia, v tomto smere je ale potrebné poukázať na skutočnosť, že žalovaná pohľadávku uhradila až po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu, povinnosť náhrady trov konania uloženú jej platobným rozkazom žalovaná nespĺnila. Z obsahu odporu proti platobnému rozkazu síce vyplýva plnenie zo strany žalovanej; v takom prípade ale nelogicky v podanom odpore argumentuje neplatnosťou zmluvy, z ktorej je odvodený nárok, nepreskúmateľnosti výšky zmluvnej pokuty a namietla aj premlčanie nároku. V neposlednom rade sa žalovaná v odpore domáhala zrušenia platobného rozkazu, nariadenia pojednávania a zamietnutia žaloby a priznania nároku na náhradu trov konania. Pokiaľ sa k takýmto návrhom žalobca vyjadril a oznámil, že predmetom sporu sú už len trovy konania, nemožno jeho postupu nič vyčítať. V konečnom dôsledku k vyjadreniu žalobcu k podanému odporu ďalšie vyjadrenie podané nebolo, nedošlo k ďalšiemu úkonu právnych služieb a nasledujúcim úkonom bolo späťvzatie žaloby. Vzhľadom k vyššie uvedenému je zrejme, že v prejednávanej veci nejde o prípad predpokladaný ustanovením § 256 ods.2 C.s.p.; žalovaná viní z ďalších trov konania žalobcu, je však zrejme, že odpor proti platobnému rozkazu, napriek úhrade uplatneného nároku v rozsahu istiny a príslušenstva, podala žalovaná, pričom v odpore v rozpore so zásadami formálnej logiky argumentuje vecne, uplatnený nárok neuznáva a žiada žalobu zamietnuť; po podaní žaloby však svoj záväzok vyplývajúci zo zmluvného vzťahu s právnym predchodcom žalobcu splnila.

9. Keďže v niektorých prípadoch by striktné aplikovanie zásady úspechu v spore a zásady zodpovednosti za zavinenie bez zohľadnenia ostatných okolností konkrétneho prípadu mohlo viesť v praxi k nežiaducej tvrdosti a nebolo by v súlade so všeobecnou zásadou spravodlivosti rozhodovania súdu, zákon umožňuje zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania v takýchto špecifických prípadoch a dáva súdu možnosť výnimočne uplatniť moderačné oprávnenie podľa ustanovenia § 257 C.s.p.. Pre aplikáciu moderačného oprávnenia súdu zákonná dikcia vyžaduje splnenie dvoch podmienok a to, musí ísť v danom prípade o dôvody hodné osobitného zreteľa a súčasne musí ísť o výnimočné okolnosti, ktoré odôvodňujú opodstatnenosť použitia tohto zákonného ustanovenia. Dôvody hodné osobitného zreteľa môžu spočívať v charaktere určitého druhu konania alebo môžu byť dané určitým správaním strán sporu, prípadne sa môže týkať celkom špecifických skutkových či sociálnych aspektov strán sporu. Je však potrebné zdôrazniť, že aplikácia moderačného oprávnenia súdu v zmysle ustanovenia § 257 C.s.p. by mala mať charakter ojedinelosti a výnimočnosti.

9.1 V posudzovanej veci súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalovaná procesne zavinila zastavenie konania tým, že plnila po podaní žaloby (návrhu na vydanie platobného rozkazu), z uvedeného dôvodu žalobca zobral žalobu späť a žiadal konanie zastaviť. Žalovaná tak bola zviazaná k náhrade trov konania žalobcu. Odvolací súd posudzujúc odvolacie námietky žalovanej nezistil dôvody pre aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p.. Jediným dôvodom pre aplikáciu ustanovenia v zmysle vyššie uvedeného mohla byť skutočnosť, že žalovaná po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu svoj záväzok dobrovoľne splnila; nespravila tak v celom rozsahu, ale iba čo do istiny a príslušenstva uplatneného nároku; trovy konania priznané žalobcovi platobným rozkazom neuhradila. Žalovaná neuviedla žiadne ďalšie špecifické skutkové a sociálne aspekty na jej strane.

9.2 Ak žalovaná tvrdila, že nárok bol uplatnený v rozpore so zákonom a povaha nároku odôvodňovala aplikáciu ustanovenia § 257 C.s.p., odvolací súd zdôrazňuje, že nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim nie z hmotného ale z procesného práva; otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobcu je potrebné posudzovať z procesného hľadiska. Súd neskúma či by bol žalobca (alebo žalovaná) v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Zavinenie za zastavenie konania sa posudzuje len z procesného hľadiska; v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že súd rozhodujúci (po späťvzatí žaloby a zastavení konania) o nároku na náhradu trov konania posudzuje dôvodnosť podania žaloby z hľadiska vzťahu výsledku správania žalovaného k požiadavkám žalobcu; žaloba je tak podaná dôvodne, ak žalovaná po začatí konania žalobcu uspokojí; v danom prípade mu uhradí žalobcom uplatnenú pohľadávku. Ak teda žalovaná pri posudzovaní dôvodnosti trov konania a potreby aplikácie ustanovenia § 257 C.s.p. poukazovala na nedôvodnosť žaloby, žiadala o jej preskúmanie z vecného hľadiska; pri zastavenom konaní však súd posudzuje dôvodnosť žaloby iba z procesného hľadiska. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že žalovaná nepreukázala existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa.

10. Neobstojí ani argumentácia ohľadne skutočne a účelne vynaložených trov konania s poukazom, že v prípade včasného späťvzatia by stranám sporu žiadne trovy nevznikli. Súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 262 ods.1 C.s.p. rozhodoval len o nároku na náhradu trov konania; o výške náhrady trov konania rozhoduje súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Nemožno tak zatiaľ dôvodne tvrdiť, že žalobcovi bola priznaná náhrada aj trov, ktoré neboli vynaložené, resp. ktoré by neboli vynaložené účelne; súd prvej inštancie pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania posúdi aj dôvodnosť a účelnosť uplatnených trov za jednotlivé úkony právnych služieb.

11. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, vo výroku II., ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania, postupom podľa § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

11.1 V časti, v ktorej uznesenie okresného súdu odvolaním napadnuté nebolo (vo výroku I., ktorým okresný súd konanie zastavil), ostalo odvolaním napadnuté rozhodnutie nedotknuté.

12. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodoval podľa § 396 ods.1 C.s.p. s použitím ustanovenia § 255 ods.1 C.s.p.. Odvolaním bolo napadnuté rozhodnutie o trovách konania, v dôsledku podaného odvolania odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie vo výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil. Z uvedeného dôvodu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v odvolacom konaní plne úspešnému žalobcovi.

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2 druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).